

o zdravotním stavu pojištěného i při nesprávném zodpovědění některé otázky tímto může po případě dojít, pakli takové jednání v neprospěch pojišťovacího ústavu vypadne, jen na tomto jest, by z takového jednání důsledky činil, ne však na pojištěném, který zůstane i nadále zavázán ze smlouvy té, a jen práv jest: škodu jednáním tím způsobenou druhé smluvní straně nahraditi. Není následkem toho zde rozporu v brojení, který by dle Šu 869 obč. zák. opravňoval žalovaného od smlouvy ustoupiti neb ji neplatnou činil.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po stránce právního posouzení věci poukazuje se především, pokud jde o určovací návrh, na správné, stavu věci a zákonu odpovídající důvody nižších soudů. K vývodům dovolání se uvádí: Tvrzení dovolatele, že všeobecným ustanovením pojišťovacího návrhu o povinnosti pojištěného zodpovědětí správně otázky, v pojišťovacím návrhu uvedené, zvláště také otázky, lékařské prohlídky se týkající, změněn byl § 3 zákona ze dne 23. prosince 1917 čís. 501 ř. zák., není správným, neboť jenom nesprávné zodpovědění otázek, pro posouzení pojišťovacího návrhu důležitých, má dle pojišťovacího návrhu v souhlasu s ustanoveními Šu 3 zákona za následek neplatnost pojišťovací smlouvy, kterou jen pojišťovna, nikoli však pojištěný, který otázky nesprávně zodpověděl, z tohoto důvodu může bráti v odpor. Z toho plyne, že pojišťovna, když přes to, že žalovaný dle svého tvrzení při lékařské prohlídce otázky mu dané v pojišťovacím návrhu nesprávně zodpověděl, na pojištění trvá, toto nesprávné zodpovědění otázek žalovaným, týkajících se lékařské prohlídky, nepovažuje pro posouzení pojišťovacího návrhu za závažné, a není proto ani žalovaným namítaný nedostatek souhlasné vůle stran platnému uzavření pojišťovací smlouvy vadící takovým, aby za následek mohl míti neplatnost pojišťovací smlouvy, když jen o okolnosti nezávažné jde a žalovaným namítaný nesouhlas vůle stran jenom této nezávažné okolnosti dotýkati by se mohl.

Čís. 4242.

Ustanovení Šu 51 čís. 4 konk. ř. a Šu 23 čís. 5 vyr. ř. vztahuje se i na ony osoby, ať fysické nebo právnické, které vydržují léčebny a poskytují v nich odborné úkony a dodávky povolanými odborníky.

Odbornými úkony a dodávkami dlužno rozuměti i poskytování zaopatření nemocnému v nemocnici neb ústavu pro choromyslné.

Pro vymáhání přednostní pohledávky jest lhostejno, zda jí vyrovnací soud přiznal výsadní postavení čili nic.

(Rozh. ze dne 8. října 1924, Rv II 450/24.)

Slezský zemský fond domáhal se na žalovaném, jenž byl přistoupl k vyrovnání Leona E-a jako rukojmí a plátce, zaplacení útrat za oše-

třování Marie E-ové ve Slezském ústavě pro léčení nervových chorob. Procesní soud první stolice žalobu zamítl, nepřiznav zažalované pohledávce přednostního postavení dle §u 23 čís. 5 vyr. řádu. Odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Nesprávné právní posouzení spatřuje dovolatel v tom, že odvolací soud pokládá ošetřovné ústavu pro nervově choré za plat za odborné úkony a dodávky ve smyslu §u 23 čís. 5 vyrovnávacího řádu. Neprávem. Účelem ustanovení §u 23 čís. 5 vyr. řádu a §u 51 čís. 4 konk. řádu, jest, by bylo podporováno v zájmu veřejném splnění mravní povinnosti péče o zdraví a život obyvatelstva se strany těch, jímž péče ta jako odborníkům náleží. Lékaři, porodní asistentky, ošetřovatelé nemocných a lékárníci, nemají býti odstrašováni od poskytnutí pomoci tím, že by pohledávky za poskytnutou pomoc k zachování zdraví a života byly těžko dobytny. Totéž hledisko platí i při ústavách léčebných, které v ústavě samém takovou pomoc poskytly. Také zde nemá zadluženost a nemajetnost nemocného nebo toho, jenž o nemocného má dle zákona pečovat, býti příčinou odepření přijetí do ústavu. Proto nelze zákon vykládati slovně tak, že výsady §u 51 čís. 4 konk. ř. a §u 23 čís. 5 vyr. řádu jsou osobními výsadami lékařů, porodních asistentek, ošetřovatelů nemocných a lékárníků. Podle účelu zákona nutno rozumně vztáhnouti ustanovení zákona i na ony osoby, ať fyzické nebo právnické, které léčebny vydržují a v nich odborné úkony a dodávky povolanými odborníky: lékaři, ošetřovateli, porodními asistentkami a lékárníky poskytují. Jinak by účel zákona právě při této nejčastěji praktické pomoci zdravotní minul se s cílem. Odbornými úkony a dodávkami však nelze rozuměti jenom ony odborné úkony lékařské, ošetřovatelské a porodnické, které směřují přímo k uzdravení neb ošetření nemocného, nýbrž jimi sluší rozuměti i jinaké činnosti a dodávky, pokud lze je považovati za odborné, tedy i poskytování zaopatření nemocnému v nemocnici neb ústavu choromyslných. I takové zaopatření nemocného bytem a stravou lze považovati za odbornou dodávku k vyléčení nemocného. S toho stanoviska nutno přiznati poplatkům za ošetření Marie E-ové v zemském ústavě pro nervově choré v O. ráz úplaty za odborné úkony a dodávky lékařské a ošetřovatelské, přiznati jim výsadné postavení dle §u 23 čís. 5 vyr. řádu. Ovšem nerozhoduje, zda vyrovnací soud přiznal pohledávce té výsadní postavení, ježto usnesení vyrovnacího soudu má význam jen pro řízení vyrovnací, zejména pro oprávnění k hlasování o vyrovnání.

Čís. 4243.

Převzal-li přejímatel s realitou i její h y p o t e k á r n í dluhy k placení, jest »cenou převzatého jmění (podniku)« ve smyslu §u 1409 obč. zák. čistá hodnota přejatého majetku (podniku).

(Rozh. ze dne 9. října 1924, Rv I 836/24.)